

Baltagul - Roman-Compunere

Mihail Sadoveanu este unul dintre cei mai de seama prozatori din literatura romana care a abordat o diversitate de specii literare - schita, povestirea sau romanul, acesta din urma fiind o opera epica in proza, de mare intindere, preponderent narativa, cu o actiune complexa si complicata, ce se desfasoara pe mai multe planuri narative, cu conflicte puternice si cu numeroase personaje, oferind o imagine ampla si profunda a vietii.

Alaturi de romanele Fratii Jderi, Neamul Soimarestilor, Zodia Racului sau vremea Ducai-Voda, Nicoara Potcoava, un loc aparte in creatia sadoveniana il ocupa opera literara Baltagul.

Desi de mai mica intindere decat alte opere literare similare in creatia lui Mihail Sadoveanu, Baltagul are toate notele caracteristice unui roman.

In primul rand, este o opera epica deoarece autorul isi exprima indirect propriile sentimente de admiratie fata de insusirile alese ale eroinei prin intermediul actiunii, relatand o serie de intamplari si punand-o in relatie cu alte personaje. Ca in orice opera epica, autorul se detaseaza de subiect si nareaza obiectiv intamplarile care se desfasoara intr-un anumit timp si spatiu. Fiind un roman, actiunea batagulului cunoaste o mare mobilitate in timp si spatiu, derulandu-le de toamna, cand Nechifor Lipan pleaca la Dorna dupa oi, pana in primavara, cand Vitoria ii descopera trupul neinsufletit. Perimetrul actiunii este, de asemenea, vast si cuprinde tinuturi de munte de la Magura Tarcaului, zona Dornelor si a Bistritei, pana in cele de campie, la Cristesti, in baltile Jijiei.

Modul de expunere predominant este naratiunea, ca in orice opera epica, dar ea se imbina maiestrit cu descrierea, cu dialogul si monologul interior, prin care scriitorul pune in lumina insusirile personajelor, zbuciumul lor sufletesc si relatiile dintre ele, stabilite intr-o lume guvernata de anumite traditii.

In al doilea rand, fiind un roman, opera literara Baltagul are o actiune complexa si mai complicata decat schita si nuvela - celelalte doua specii literare epice. Astfel, actiunea se intinde pe parcursul a 16 capitole in care sunt narate, in esenta, actiunile Vitoriei Lipan in cautarea si cunoasterea adevarului despre sotul ei plecat de mai mult timp de acasa. Eroina este convinsa ca Nechifor a disparut si dupa ce intreprinde o serie de investigatii ce o edifica asupra supozitiei sale, se pregateste sa plece in cautarea acestuia insotita de fiul ei, Gheorghita. Drumul este anevoios, asemenea unui labirint presarat cu numeroase dificultati, ea este nevoita sa apeleze uneori si la autoritati, dar, printr-o darzenie deosebita, printr-o inteligenta si o abilitate extraordinare, ia totul pe cont propriu si reuseste, in final, sa-i descopere si sa-i pedepseasca pe ucigasi. Actiunea este lineara, dar exista mai multe planuri narative : unul retrospectiv, trecut, in care Vitoria rememoreaza intamplari ale vietii de familie si altele, prezentate in desfasurarea lor, care relateaza despre prezenta oilor si a ciobanului in baltile Jijiei, intalnirile eroinei cu preotul cu baba Maranda, drumul la manastirea Bistra si la Piatra-Neamt, pregatirile ei pentru drumul cel lung pe urmele sotului si in sfarsit, cautarile infrigurate finalizate cu stabilirea adevarului si a dreptatii.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Prin intermediul actiunii si al personajelor, Mihail Sadoveanu ofera si o imagine ampla si profunda a vietii, aspect ce ilustreaza o alta trasatura specifica romanului. Totodata, infatiseaza obiceiurile legate de evenimentele cruciale ale existentei umane-botezul, nunta, moartea - dar si lumea orasului din perioada sfarsitului secolului al XIX-lea si al inceputului secolului al XX-lea.